

Provisionalment: Plaça Jordi de Sant Jordi -
GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

MARAGALL I LA LLUNA

Catalunya, 2020

Direcció: Josep Maria Mañé i Francesca

Català Margarit

Durada: 109 min

Gènere: Documental

Idioma: Català

Data d'estrena: 05/02/2021

La ciutat és la gent

Pel títol del documental, i fins hi tot pel cartell, semblaria que és una història entre la Lluna que cada nit ens visita, en les seves diferents formes segons el dia, i en Pasqual Maragall.

Doncs no. És la història entre una noieta de vuit anys i l'alcalde de Barcelona, l'alcalde Maragall, que un bon dia va anar a passar uns quants dies a casa d'aquesta noieta. I la primera nit va dormir al llit d'ella, però l'endemà el va haver d'abandonar perquè els peus li sortien fora. Així que la resta dels dies va haver de dormir al llit dels pares de la nena, que es deia, es diu, Lluna i que ara, ja més grandeta, és actriu, toca el piano i té curiositat, busca a través de familiars i gent propera a Pasqual Maragall que li expliquin i li recordin com era aquell home important que els amics de l'escola no es creien que estigués passant uns dies a casa seva fins que un dia l'alcalde Maragall la va portar a l'escola amb el cotxe oficial i la va acompanyar a la classe.

Comença el documental, molt ben realitzat per Josep M. Mañé (aquest és el seu tercer film com a director) amb la Lluna i el seu pare caminant pel barri de Roquetes (al districte de Nou Barris), on va fer l'estada l'alcalde Maragall, evocant aquella setmana que el van tenir d'invitat a casa seva.

La Lluna, seguint l'eficaç guió de Carmen Fernández Villalba i David Cirici, es desplaça amb la seva moto a la recerca de personatges que en aquella època van tenir relació amb Maragall. Un dels secretaris que Maragall va tenir, li comenta que això d'anar a passar una setmana en una casa d'un dels diferents barris de Barcelona, ho va fer una vintena de vegades. També li ensenya una agenda en què anotava les diferents coses que hi veia o que li comentaven, al costat de l'agenda oficial del dia. Un altre personatge li diu que va començar a fer aquestes estades després dels Jocs Olímpics.

És fantàstic i curiós veure i sentir les opinions favorables, algunes crítiques, que apareixen durant el film; les enveges, l'admiració, les rivalitats, les amistats... El seu pensament, l'anar sempre més lluny. El no dir, sinó fer. No defallir, proposar, somiar. Maragall va ser un

visionari, un creador, un reconvertidor. Sempre pensant en la gent...

Anirem sabent totes aquetes maneres de ser de Maragall a través de les trobades de la Lluna amb Manuela de Madre, Narcís Serra, Xavier Rubert de Ventós, Eulàlia VINTRÓ, Diana Garrigosa, Miquel Iceta, Joan Manuel Serrat, Joaquín Almunia o Javier Mariscal, que li recorda una magistral frase de Manuel Vázquez Montalbán: «Barcelona era una ciutat del nord en un país del sud.» També hi apareixen Ernest i Pere Maragall, Joaquim Nadal, Montserrat Tura, José Montilla, Josep Ramoneda, Milagros Pérez, Joan Rigol, Artur Mas i Jordi Pujol, entre d'altres.

Viurem moments sublimes, com ara els Jocs Olímpics del 92 o la seva preocupació per la guerra de Bòsnia i la seva participació i solidaritat amb Sarajevo. La seva estada, de jove, a Nova York o l'any que va passar a Roma després de deixar l'alcaldia. I el seu retorn per presentar-se com a candidat a la presidència de la Generalitat. La solitud per part del PSOE i la cúpula del PSC en el darrer any de President. La malaltia...

Hi trobarem, tal com ens recorda la Lluna anant un vespre amb moto, un Maragall lliure, indisciplinat, seriós, divertit, rigorós, intel·ligent, brillant, amic dels seus amics, impuntual, valent, encantador de serpents, seductor...

La història de *Maragall i la Lluna* (2020) et té atrapat durant més de cent minuts. El final, els darrers cinc minuts, és memorable, fantàstic, meravellós, entranyable.

No us la perdeu.

Guillem Terribas

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona